

وصی سوره اعزازه و کما دخلت امة ده فضل ايله در
بولودن غیری برورده وصل و زرنه اتفاق اذکر اکل جاء رسول
و کما یفجرت جلودهم کما اوقدنا کما
خت زده نامد کلمه ده قطع جهه ائمه سنه اصالی در
وجه وصل تقویه در و تحقیق اضا فتیله والله اعلم بالصواب

باب فیما مکتوب
خلفم ما وصل کما واشتروا صلح و فیما مکتوب مع الزبیر
مع مالک و ما کاننا لبیر ما فیما مکتوب مع النبی
یعنی صحاح عثمان اتفاق اید در سوره اعزازه و بئس
ما خلفتمونی من بعد ید و سوره بقره بئس ما اشتروا به ده
بئس نک سببی ما نک سببینه وصل ايله یا یلقاه و اما سوره بقره
بئس ما یا امر کده اختلاف وارد در بعض مصحف لده قطع
بعض سنه وصل ايله در و اما مشول لاه ایلحی ولن لیبیر ما
بئس بی زده مادن قطع له در سوره بقره بئس ما اشتروا به ده
و سوره مایه لبیس ما کما نوا یعملون ده و لبیس ما کما نوا

یصنعون ده و لبیس ما یفعلون ده و لبیس ما اقلت لهم ده
وجه قطع اصل رعایه در فعلی جهته قلده در و در
لبیس جهته قوه در **وجه** وصل ما به تقویه در یا خود
ما فعلدن جز مشا به سنه در **وجه** خلف اکل لغت
آره سبخی جمع اتمت در و الله اعلم بالصواب

باب فیما مکتوب
وقطع فیما هم علیها عمال مواضع من اول القرن فیه
فیه اشتمت کما افعلنا و ما یکمالان من الطریق الشر
کذا الخلف ما و فیما مکتوب ما در کما فیما اضم من النسخ
یعنی حضرت عثمان رضی الله عنه مصفله فی جاره نک
ما و موصولن قطع اتفاق اذکر سوره شعراء اشیر کون
فیما ههنا امین ده و در مصفله اختلاف اذکر فیما نک
وصلیله اون بر برده اوی سوره انبیاء ده فیما اشتمت انفسهم
و سوره زمره و انت تحکم بین عبادک فیما کانوده
و سوره بقره نک کخبرنا فیما فعلن انفسهم